

Barnbok: Beata Agnieszka Konar; När mamma reste bort

maj 03 2012

Skrivet av Stefan Whilde

[Litteratur - Litteraturkritik](#)

Barnet och saken

Beata Agnieszka Konar

När mamma reste bort

Illustration & Form: Nina Karlsson

Gryf förlag

Det är kanske så att instinkten att beskydda sitt barn också smittar av sig på litteraturen, att våra barnböcker gärna blir en smula omhuldande och tillrättalagda. Livet är inte alltid fest, lek och bus. För ett barn kan frågorna och känslorna komma som hagel eller som ett envist lågtryck.

Som vid en skilsmässa till exempel. Varför kan inte mamma och pappa prata med varandra längre? Varför vill de inte bo ihop? Och så saken. Efter pappa när man är hos mamma, efter mamma när man är hos pappa. Denna inre turbulens står Paulina mitt i. Hennes föräldrar kan inte längre prata med varandra.

"Bland händer det att Paulina blir så ledsen när pappa åkt att tårarna kommer och då blir mamma också ledsen. Men då vill Paulina inte visa att hon är ledsen mer, för hon vill inte att mamma ska tro att hon inte tycker om att bo hos henne."

Barn ställs inför för mycket ansvar för tidigt. Så ser det ut världen över. Världen är ingen idealplats. Vissa drabbas hårdare än andra. En dag berättar mamma att hon ska resa bort med jobbet och att Paulina måste bo hos sin kompis Suzana. Paulina blir alldeles kall och undrar varför hon inte kan bo hos pappa, men pappa har också väldigt mycket jobb just nu. Och när Paulina kommer hem till Suzana känns det inte alls bra. Suzana som alltid är glad är helt plötsligt sur, arg och elak mot Paulina. Hon säger till och med att Paulinas mamma inte alls är med jobbet utan att hon är på sjukhus för att hon är sjuk!

I Beata Agnieszka Konars "När mamma reste bort" får barnens känslor stå i centrum. Inga vuxna som skyddar med bomull. Precis som i Konars förra bok, debuten "Natashan", rör vi oss i barnens världar, i vardagen där frågorna och det svåra som man inte vågar berätta eller visa finns.

Konars böcker är viktiga och läsvärda. Två generationer Whilde är överens. Tack och lov slutar "När mamma reste bort" i försoning och hopp, men inte på ett tillrättalagt sätt. Det känns inte alls falskt. Det känns äkta och då känns det på riktigt.

Stefan Whilde

Inte riktigt en sagobok

[< Föregående](#)[Nästa >](#)